

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

P9_TA(2022)0420

Przyszła europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 listopada 2022 r. w sprawie przyszłej europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju (2021/2252(INI))**

(2023/C 167/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskim i Komisji Europejskiej z 30 stycznia 2008 r. pt. „Konsensus europejski w sprawie pomocy humanitarnej” ⁽¹⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 30 kwietnia 2014 r. zatytułowany „Podejście oparte na prawach, obejmujące wszystkie prawa człowieka, na rzecz unijnej współpracy rozwojowej” (SWD(2014)0152),
- uwzględniając rezolucję ONZ z 21 października 2015 r. zatytułowaną „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz Zrównoważonego Rozwoju 2030”, przyjętą na Szczycie w sprawie Zrównoważonego Rozwoju 25 września 2015 r. w Nowym Jorku, oraz 17 celów zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając Trzecią Międzynarodową Konferencję w sprawie Finansowania Rozwoju, która odbyła się w Addis Abebie od 13 do 16 lipca 2015 r., oraz plan działania z Addis Abeby,
- uwzględniając porozumienie przyjęte podczas 21. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (COP21) w Paryżu 12 grudnia 2015 r. (porozumienie paryskie),
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskim i Komisji z 30 czerwca 2017 r. zatytułowane „Nowy europejski konsensus w sprawie rozwoju – Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość” ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z października 2019 r. grupy mędrców wysokiego szczebla ds. europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju zatytułowane „Europe in the World – the future of European financial architecture for development” [Europa w świecie – przyszłość europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju],
- uwzględniając opracowane przez Radę studium wykonalności z 14 kwietnia 2021 r. dotyczące możliwości wzmocnienia przyszłej europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju,
- uwzględniając konkluzje Rady z 10 czerwca 2021 r. o usprawnieniu europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju,
- uwzględniając plan działania Komisji z 24 marca 2022 r. na rzecz usprawnienia europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju i sprawozdanie z postępów za rok 2021 (COM(2022)0139),
- uwzględniając wspólne sprawozdanie EBI i EBOR z 25 listopada 2021 r. w sprawie działań podjętych w kontekście konkluzji Rady ds. Europejskiej Infrastruktury Finansowej na rzecz Rozwoju (EIFR),

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 30.1.2008, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 210 z 30.6.2017, s. 1.

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

- uwzględniając opinię Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 7/2020 z 11 września 2020 r., dołączoną do sprawozdania Komisji na temat wdrażania Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (EFZR),
  - uwzględniając swoją rezolucję z 25 marca 2021 r. w sprawie nowej strategii UE–Afryka – partnerstwo na rzecz zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z 7 października 2021 r. w sprawie sprawozdania z wykonania dotyczącego funduszy powierniczych UE oraz Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 1 grudnia 2021 r. w sprawie strategii Global Gateway (JOIN(2021)0030),
  - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając 6. szczyt Unia Europejska – Unia Afrykańska z 17–18 lutego 2022 r. poświęcony „Wspólnej wizji na rok 2030” oraz powiązaną deklarację końcową,
  - uwzględniając art. 209 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz statut Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), który został załączony do Traktatów i który stanowi, że EBI jest instytucją finansującą Unii Europejskiej, stanowi wyłączną własność wszystkich 27 państw członkowskich UE i ma za zadanie przyczynić się do realizacji polityki rozwojowej UE,
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
  - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Budżetową i Komisję Spraw Zagranicznych,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A9-0270/2022),
- A. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pogłębiła i tak już znaczny niedobór w finansowaniu celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju i spowodowała ogólny spadek zasobów o 700 mld USD, a jednocześnie wzrost potrzeb o 1 bln USD, powodując efekt nożyc, w związku z czym roczny niedobór w finansowaniu celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju w krajach rozwijających się, wynoszący przed pandemią 2,5 bln USD, po pandemii COVID-19 ma wzrosnąć o 70 %, czyli do 4,2 bln USD (3,7 bln EUR) ⁽⁶⁾;
- B. mając na uwadze, że w krajach o niskich i niższych średnich dochodach istnieje roczny niedobór w finansowaniu o wartości 148 mld USD potrzebnym do osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju nr 4 od chwili obecnej do 2030 r.; mając na uwadze, że dodatkowe koszty wynikające z zamknięcia szkół w związku z pandemią COVID-19 mogą zwiększyć ten niedobór w finansowaniu nawet o jedną trzecią;
- C. mając na uwadze, że militarna agresja Rosji wobec Ukrainy drastycznie utrudnia osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju w Ukrainie i w krajach sąsiednich; mając na uwadze, że obecna rosyjska militarna agresja wobec Ukrainy wpłynie na osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju na świecie, zwłaszcza w obszarze walki z ubóstwem i głodem, co zwiększa ryzyko narastania niepokojów społecznych, konfliktów i nielegalnej migracji; mając na uwadze, że destrukcyjne skutki wywołane zbrodniczym aktem wojny Putina znacznie uszczupliły i tak już ograniczone zasoby pomocy rozwojowej; mając na uwadze, że długoterminowe konsekwencje tej wojny są jeszcze nieznanne; mając na uwadze, że poważny niedobór w finansowaniu celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju i konsekwencje pandemii COVID-19, której skutki okazały się katastrofalne dla krajów rozwijających się, wymagają nadzwyczajnej, trwałej reakcji wszystkich podmiotów UE oraz ogólnosystemowego przeglądu EIFR;

⁽³⁾ Dz.U. C 494 z 8.12.2021, s. 80.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 132 z 24.3.2022, s. 88.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

- D. mając na uwadze, że obecne polityczne i finansowe przywództwo UE i jej wysiłki nie wystarczą do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju i celów porozumienia paryskiego ani do stawienia czoła innym poważnym globalnym wyzwaniom, w szczególności potęgującej się zmianie klimatu, dramatycznie rosnącemu zadłużeniu krajów partnerskich, skutkom COVID-19 i brutalnym konfliktom, w związku z czym konieczne jest wspólne zaangażowanie na szczeblu międzynarodowym, aby zagwarantować, że europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju będzie w stanie reagować na te pojawiające się wyzwania;
- E. mając na uwadze, że aby rzeczywiście osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju i pokonać pandemię COVID-19, pilnie potrzebna jest spójność polityki i ścisła współpraca między wszystkimi oficjalnymi instytucjami finansującymi rozwój, ich rządowymi zainteresowanymi stronami, instytucjami UE i wszystkimi obecnymi partnerami w celu zapewnienia najbardziej skutecznego i efektywnego wykorzystywania ograniczonych publicznych środków; mając na uwadze, że kluczowe znaczenie ma skuteczna mobilizacja nowego kapitału, zarówno prywatnego, jak i publicznego, w uzupełnieniu oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) i innych istniejących form finansowania rozwoju, ale musi być dostosowana do celów polityki rozwojowej, w szczególności aby ograniczyć nierówności i ubóstwo, co jest podstawowym celem Agendy 2030;
- F. mając na uwadze, że również w związku ze zrównoważonym rozwojem globalnego Południa pierwszorzędne znaczenie ma reorganizacja światowych przepływów energii w przyszłości oraz uwzględnienie istotnej roli kontynentu afrykańskiego; mając na uwadze, że wzmocnienie jego roli w dziedzinie zrównoważonej produkcji, wykorzystania i wywozu energii da szansę na przyszłościowy i zrównoważony rozwój gospodarczy oraz może poprawić warunki życia znacznej większości populacji;
- G. mając na uwadze, że brak bezpieczeństwa żywnościowego jest istotną przeszkodą w osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w Afryce, gdzie co piąta osoba jest niedożywiona; mając na uwadze, że problem ten stanie się jeszcze bardziej dotkliwy ze względu na wzrost liczby ludności; mając na uwadze, że należy skutecznie i w zrównoważony sposób pokonać to wyzwanie w kontekście współpracy UE z krajami partnerskimi;
- H. mając na uwadze, że instytucje UE i 27 państw członkowskich UE łącznie stanowią największego darczyńcę na rzecz krajów rozwijających się, odpowiadając za około 46 % całkowitej oficjalnej pomocy rozwojowej dostarczanej przez wszystkich członków OECD krajom rozwijającym się;
- I. mając na uwadze, że przyjęcie podejścia „Drużyna Europy” jako globalnej odpowiedzi UE na COVID-19 mogłoby pomóc w stworzeniu jednolitych strategicznych ram koordynacji zewnętrznego reagowania UE na pandemię i inne poważne wyzwania, takie jak konsekwencje rosyjskiej agresji militarnej wobec Ukrainy, by wesprzeć kraje partnerskie; mając na uwadze, że podejście to jest obiecującym procesem umożliwiającym dalszą współpracę między instytucjami UE, państwami członkowskimi i europejskimi dwustronnymi i wielostronnymi instytucjami finansowania rozwoju, EBI i EBOR, która pozwoli zwiększyć zbiorową skuteczność UE i wyeksponować jej działania;
- J. mając na uwadze, że wejście w życie Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” (ISWMR), o łącznym budżecie w wysokości 79,5 mld EUR, stanowi historyczną zmianę w stosunkach zewnętrznych i polityce rozwoju UE, prowadzącą do racjonalizacji i konsolidacji wydatków UE na rozwój oraz nadania nowego impulsu ściślejszej współpracy między europejskimi podmiotami działającymi na rzecz rozwoju; mając na uwadze, że ISWMR – „Globalny wymiar Europy” znacząco modyfikuje ramy inwestycji zewnętrznych, łącząc finansowanie mieszane i gwarancje w ramach EFZR+ obejmującego gwarancję na działania zewnętrzne; mając na uwadze, że EFZR+ znacznie rozszerza zasięg geograficzny i pulę środków finansowych poprzedniego funduszu, EFZR, i będzie mógł zagwarantować operacje do kwoty 53,4 mld EUR za pośrednictwem gwarancji na działania zewnętrzne; mając na uwadze, że zasada „strategia przede wszystkim” leżąca u podstaw ISWMR – „Globalny wymiar Europy” oznacza przejście na współpracę opartą na celach politycznych i gwarantuje, że wykorzystanie gwarancji budżetowych UE jest uwzględnione w procesie programowania;
- K. mając na uwadze, że EFZR+, ustanowiony w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, zapewnia finansowanie operacji łączonych i operacji gwarancji budżetowych, które mają być realizowane przez kwalifikujących się partnerów w ramach otwartego podejścia opartego na współpracy;
- L. mając na uwadze, że art. 36 rozporządzenia ustanawiającego ISWMR – „Globalny Wymiar Europy” określa szczególną rolę EBI w tym instrumencie;

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

- M. mając na uwadze, że działające w krajach rozwijających się przedsiębiorstwa i instytucje finansowe z UE w ciągu ostatniej dekady coraz częściej napotykały nieuczciwą konkurencję ze strony podmiotów globalnych, które działają poza wielostronnym systemem finansowania rozwoju obejmującym zestawy międzynarodowych zasad i przepisów dotyczących między innymi szczegółowych wymogów w dziedzinie oficjalnej pomocy rozwojowej, oficjalnie wspieranych kredytów, zrównoważonych pożyczek i długookresowej zdolności do obsługi długu, zakazanych subsydiów wywozowych i międzynarodowych standardów zwalczania przekupstwa i korupcji;
- N. mając na uwadze, że dobrze funkcjonująca spójność polityki na rzecz rozwoju i wsparcie mobilizacji dochodów krajowych są integralną częścią należytego zarządzania finansami i mają na celu zwiększenie skuteczności pomocy poprzez konkretne inicjatywy, takie jak wspieranie walki z korupcją i rozwój progresywnych systemów podatkowych, przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania i uchylaniu się od opodatkowania;
- O. mając na uwadze, że wśród zaleceń zawartych w sprawozdaniu grupy mędrców wysokiego szczebla z października 2019 r. znalazło się utworzenie europejskiego banku na rzecz klimatu i zrównoważonego rozwoju, a opcję tę natychmiast odrzuciły państwa członkowskie jako zbyt kosztowną i wymagającą zbyt długiego czasu na realizację w nowym okresie budżetowym; mając na uwadze, że zamiast tego Rada opowiedziała się za wariantem alternatywnym wobec rozwiązań sugerowanych przez grupę mędrców wysokiego szczebla, określonym jako status quo+, w ramach którego nie zmienia się zasadniczo istniejących struktur, ale promuje ich ulepszenie; mając na uwadze, że wariant status quo+ przewiduje następujące ulepszenia bez dodatkowych kosztów dla państw członkowskich: większa obecność EBI w terenie i zmiana jego modelu biznesowego na bardziej ukierunkowany na rozwój, stopniowe rozszerzanie zakresu działania EBOR na Afrykę Subsaharyjską oraz zwiększanie zdolności Komisji, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i delegatur UE;
- P. mając na uwadze, że państwa członkowskie wezwały europejskie banki rozwoju i instytucje finansowania rozwoju, by zacieśniły współpracę i koordynację, zarówno między sobą, jak i z innymi wielostronnymi i międzynarodowymi instytucjami finansowymi, z wykorzystaniem mocnych stron i wiedzy fachowej każdej instytucji, oraz by zwiększały wydajność, wyekspozowanie i wpływ europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, ze szczególnym naciskiem na angażowanie sektora prywatnego przy jednoczesnym uzupełnianiu i wspieraniu zaangażowania sektora publicznego;

Zasady i cele europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju

1. odnotowuje konkluzje Rady ds. EIFR dotyczące modernizacji europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, plan działania Komisji mający na celu usprawnienie tej infrastruktury i sprawozdanie z postępów za rok 2021 z 24 marca 2022 r. (COM(2022)0139); podkreśla kluczową rolę ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, EFZR+ i gwarancji na działania zewnętrzne w zapewnianiu strategicznych ram finansowania mieszanego, ograniczaniu ryzyka inwestycji i gwarancji oraz w mobilizowaniu zasobów sektora prywatnego przy wsparciu z budżetu UE, szczególnie w obliczu rosnącej konkurencji geopolitycznej i gospodarczej;
2. podkreśla, że europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju powinna zapewniać wydajną, skuteczną, spójną i integracyjną infrastrukturę, opartą na zasadzie „strategia przede wszystkim” oraz zgodną ze strategicznymi interesami i wartościami UE; nalega, aby wszyscy partnerzy wdrażający, którzy stanowią część europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju i uzyskują dostęp do środków budżetowych UE w ramach EFZR+, stosowali pełen zakres unijnych norm, polityk i procedur w zakresie spraw socjalnych, praw człowieka, zamówień publicznych, przejrzystości, ochrony środowiska i praworządności; wzywa Komisję do oceny, monitorowania i składania sprawozdań z przestrzegania tych przepisów UE; podkreśla, że ukierunkowana w pierwszej kolejności na politykę europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju powinna opierać się na zasadach i celach określonych w Agendzie ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, porozumieniu paryskim i planie działania z Addis Abeby oraz że powinna przyczynić się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; przypomina, że projekty z udziałem podmiotów działających w zakresie europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju muszą podlegać kontroli pod kątem zrównoważenia klimatycznego, środowiskowego i społecznego w celu zminimalizowania wszelkich ewentualnych szkodliwych skutków i maksymalizacji korzyści w wymiarze klimatycznym, środowiskowym i społecznym, zgodnie z zobowiązaniami UE i jej państw członkowskich na mocy art. 2 ust. 1 lit. c) porozumienia paryskiego; zdecydowanie nalega, aby działania w ramach nowej europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju przyczyniały się do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej; podkreśla ponadto w tym kontekście, że operacje z udziałem podmiotów działających w zakresie europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju nie służą finansowaniu sektorów, które wzmocniają kryzys klimatyczny, lecz przyczyniają się do przejścia na zrównoważoną produkcję energii; przypomina, że zaangażowanie polityczne UE powinno być uwzględnione w jej wieloletnich ramach finansowych oraz znaleźć pełne odzwierciedlenie w nowej europejskiej infrastrukturze finansowej na rzecz rozwoju;
3. zdecydowanie podkreśla, że europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju musi wzmocnić strategiczne partnerstwa między Unią Europejską a jej globalnymi partnerami na rzecz rozwoju; przypomina, że takie partnerstwa powinny zawsze opierać się na wzajemnym szacunku i godności oraz wspólnych interesach i wartościach, w szczególności prawach człowieka, równości płci, odpowiedzialności za środowisko, społeczeństwo i klimat oraz ochronie zdrowia

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

i zagwarantowaniu bezpieczeństwa z myślą o ograniczeniu nierówności i ubóstwa; powtarza, że partnerstwa te powinny być zawsze ustanawiane zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju i z myślą o ich osiągnięciu; podkreśla w związku z tym wielowymiarowy wpływ reżimu Putina na kontynencie afrykańskim i wielowymiarowe wspieranie tego reżimu przez państwa Afryki oraz wzywa UE i jej państwa członkowskie do wyjścia naprzeciw tym krajom partnerskim w Afryce oraz do ustanowienia trwałych relacji partnerskich z tymi krajami; wzywa Komisję do zaangażowania organizacji społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych, w tym organizacji lokalnych, w tworzenie i wdrażanie takich partnerstw; podkreśla, że wstępnym warunkiem projektów partnerskich finansowanych w ramach europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju jest zadbanie o rozwój, dodatkowość finansową, odpowiedzialność kraju i skuteczność pomocy rozwojowej; popiera polityki i inicjatywy UE wspierające koordynację i współpracę między państwami członkowskimi w dziedzinie polityki rozwoju, a także działania UE uzupełniające i wspierające inicjatywy państw członkowskich; podkreśla, że eliminacja ubóstwa (cel zrównoważonego rozwoju nr 1), wspieranie dobrego zdrowia i dobrostanu (cel zrównoważonego rozwoju nr 3), zapewnienie wszystkim dostępu do wysokiej jakości edukacji (cel zrównoważonego rozwoju nr 4), zmniejszanie zjawiska nierówności (cel zrównoważonego rozwoju nr 10) oraz promowanie działań w dziedzinie klimatu (cel zrównoważonego rozwoju nr 13), ze szczególnym uwzględnieniem grup najbardziej zmarginalizowanych i zasady niepozostawiania nikogo samemu sobie, to szczególnie poważne wyzwania w dzisiejszym świecie; nalega ponadto na podjęcie dalszych działań w celu zaspokojenia potrzeb inwestycyjnych dotyczących zrównoważonego przemysłu oceanicznego, ponieważ cel zrównoważonego rozwoju nr 14 dotyczący „życia pod wodą” pozostaje jednym z najbardziej niedofinansowanych z wszystkich celów zrównoważonego rozwoju;

4. podkreśla wzajemne powiązania między pomocą humanitarną, rozwojem, współpracą i pokojem; podkreśla rolę, jaką odgrywa rozwój w zapobieganiu konfliktom, zapewnianiu trwałego wyjścia z konfliktów i wspieraniu zarządzania kryzysowego; podkreśla znaczenie dalszego rozwijania dobrze dostosowanych działań w trzech powiązanych dziedzinach, skoncentrowanych na strukturalnej i trwałej długoterminowej odbudowie uwzględniającej potrzeby ludzi, aby rozwiązać problem złożoności pojawiający się w przypadku przedłużających się i przewidywalnych kryzysów i sytuacji prowadzących do przemocy; przypomina, że bez pokoju i bezpieczeństwa rozwój i eliminacja ubóstwa nie są możliwe, a bez rozwoju i eliminacji ubóstwa nie można zapewnić trwałego pokoju ani bezpieczeństwa dla ludzi lub państw; zauważa ponadto, że brak bezpieczeństwa pogłębia już istniejącą słabość krajów rozwijających się i zwiększa niedobór w finansowaniu potrzebnym do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; zauważa, że bezpieczeństwo, praworządność i odporne instytucje mają zasadnicze znaczenie dla inwestycji i zrównoważonego rozwoju; odnotowuje działania lokalnych zainteresowanych stron, w tym organów samorządowych na szczeblu lokalnym, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, partnerów społecznych i organizacji wyznaniowych w zakresie rozwiązywania konfliktów i zarządzania nimi, co przyczynia się do pokoju i bezpieczeństwa; przypomina, że oficjalną pomoc rozwojową zawsze należy wykorzystywać zgodnie z uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym celami rozwoju i ISWMR – „Globalny wymiar Europy”;

5. podkreśla rolę wspólnego i spójnego podejścia UE, akceptowanego i popieranego przez wszystkie państwa członkowskie UE, które jest rozsądne pod względem politycznym i dostosowane do specyfiki kraju partnerskiego oraz mogłoby skutecznie wspierać rozwój systemów ochrony socjalnej zgodnych z odpowiednimi konwencjami MOP oraz podstawowych usług publicznych w krajach rozwijających się; zwraca uwagę, że takie podejście UE pomogłoby uczynić ochronę socjalną jednym z fundamentów umowy społecznej i utworzyć drogę do zwiększenia odporności; uważa, że finansowanie mieszane jest opcją z zestawu narzędzi finansowania rozwoju, która mogłaby uzupełniać inwestycje publiczne w warunkach ograniczonej możliwości budżetowych; wzywa do ograniczenia działań łączonych do obszarów, w których mogą one wnieść wartość dodaną do lokalnej gospodarki, i w tym kontekście wzywa do przeprowadzenia starannej oceny, w szczególności w odniesieniu do krajów najslabiej rozwiniętych, aby ograniczyć obciążenia związane z zadłużeniem, chronić podstawowe usługi publiczne, takie jak opieka zdrowotna, edukacja i ochrona socjalna, oraz nie pogłębiać istniejących nierówności;

6. podkreśla, że spójność polityki oraz wszystkich strategii, inicjatyw i instrumentów finansowych UE, w szczególności nowego ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, inicjatywy „Drużyna Europy” i nowej strategii Global Gateway, a także ścisłe dostosowanie do strategii UE w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju i spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju ma kluczowe znaczenie, jeśli chodzi o maksymalne oddziaływanie globalnych działań UE z myślą o zrównoważonym wzroście, rozwoju i pokoju; uważa, że europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju powinna skuteczniej wyeksponować UE i wpływ finansowania przez nią rozwoju w skali globalnej, aby zagwarantować, że postrzegana rola UE na świecie odpowiada wielkości jej wsparcia;

7. jest zaniepokojony tym, jak pandemia COVID-19 obnażyła istniejące od dawna strukturalne przyczyny nierówności zdrowotnych; uważa, że europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju powinna przyczyniać się do inwestycji w odporne publiczne systemy opieki zdrowotnej, opiekę zdrowotną i usługi opieki zdrowotnej oraz w badania i rozwój nowych technologii medycznych, szczepionek i terapii, a także do skoncentrowania się na nawracających chorobach w krajach rozwijających się; apeluje o zbadanie możliwości utworzenia platformy do dzielenia się innowacjami, wiedzą i doświadczeniem, a także na potrzeby edukacji i szkoleń, wspierania partnerstw wielostronnych, rozwijania dialogu publiczno-prywatnego oraz badania innowacyjnych rozwiązań biznesowych w celu przyspieszenia zrównoważonego

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

rozwoju; podkreśla rolę inwestycji publicznych i prywatnych oraz partnerstw publiczno-prywatnych, a także znaczenie mobilizacji zasobów krajowych w krajach partnerskich i skutecznego wykorzystania funduszy UE w wyeliminowaniu luki finansowej w wysokości 2,5 bln USD w kontekście realizacji celów zrównoważonego rozwoju do 2030 r., przy jednoczesnym wzmocnieniu dobrych rządów i zwalczaniu korupcji;

Wyzwania, którym trzeba sprostać

8. podkreśla, że kraje rozwijające się i kraje rozwinięte ponoszą wspólną odpowiedzialność za osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że wkład finansowy UE w zrównoważony rozwój w krajach partnerskich powinien umożliwiać tym krajom przyczynianie się do własnego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla w tym kontekście nadrzędne znaczenie odpowiedzialności krajowej; podkreśla, że europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju i długo oczekiwana strategia UE dotycząca celów zrównoważonego rozwoju muszą odzwierciedlać i optymalizować skoordynowany i spójny zestaw wewnętrznych i zewnętrznych strategii politycznych i zobowiązań UE, w tym poprzez wykorzystanie zestawu już istniejących narzędzi polityki rozwoju; podkreśla, że finansowanie publiczne i prywatne musi być dostosowane do celów zrównoważonego rozwoju i porozumienia paryskiego; w związku z tym ubolewa, że Komisja nie opracowała jeszcze zintegrowanej i całościowej strategii wdrażania celów zrównoważonego rozwoju, co stanowi poważne wyzwanie, jeśli chodzi o ambicje w zakresie polityki spójności, a to ze względu na brak jasnych, wymiernych i określonych w czasie celów ogólnounijnych dotyczących osiągnięcia wszystkich celów zrównoważonego rozwoju jako punktu odniesienia w kwestii sprawozdawczości;

9. uważa, że europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju powinna opierać się na wiedzy fachowej i istniejących sieciach różnych podmiotów (tj. EBI, EBOR, europejskich instytucji zajmujących się finansowaniem rozwoju i in.); dostrzega postępy i ulepszenia w odniesieniu do przyszłej europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, jakie nastąpiły od czasu konkluzji Rady, ale zauważa, że obecny status quo nadal charakteryzuje się brakiem ukierunkowania polityki, brakiem koordynacji, fragmentacją, powielaniem działań i niepotrzebną konkurencją między wymienionymi wyżej podmiotami; wzywa do dalszych działań na rzecz lepszej koordynacji i współpracy, dzięki którym obecny system będzie skuteczniejszy, nastawiony na współpracę i ukierunkowany na zapewnianie optymalnego wykorzystania zasobów, a także będzie wykorzystywał odpowiednią geograficzną, sektorową i finansową wiedzę fachową kluczowych partnerów do uzyskiwania lepszego zwrotu z inwestycji opłaconych z pieniędzy podatników UE i większego wpływu na rozwój;

10. dostrzega potrzebę rozwoju i poprawy struktury instytucjonalnej UE, zajęcia się deficytem efektywności rozwoju, ograniczenia uciążliwej koordynacji biurokratycznej i zwiększenia elastyczności instytucjonalnej, aby zmaksymalizować potencjał europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, co zwiększy jej wpływ na rozwój;

11. wzywa Komisję, by pracowała nad skutecznym zarządzaniem strategią Global Gateway, którą należy rozwijać pod ogólnym kierownictwem przewodniczącej Komisji, oraz aby ściśle współpracowała w tym zakresie z wiceprzewodniczącym Komisji / wysokim przedstawicielem Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, Radą i Parlamentem; podkreśla, że strategia powinna być spójna z europejską infrastrukturą finansową na rzecz rozwoju oraz że korzystanie z rezerwy ISWMR – „Globalny wymiar Europy” na finansowanie pojawiających się wyzwań i priorytetów nie jest właściwe; wzywa Komisję do dostarczenia dodatkowych informacji na temat obliczania wskaźnika dźwigni dla operacji inwestycyjnych w ramach niedawno ogłoszonej strategii Global Gateway;

12. wyraża zaniepokojenie, że w inicjatywach regulacyjnych UE systematycznie nie uwzględnia się kluczowych elementów zasady spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że konieczne są dalsze wysiłki na rzecz pełnej zgodności z zasadami spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju, aby osiągnąć cele w zakresie skuteczności pomocy; nalega, aby mechanizmy zapewniające zgodność z zasadami spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju zostały zapisane w europejskiej infrastrukturze finansowej na rzecz rozwoju (EFAD); wzywa do przeprowadzenia większej liczby ocen skutków ex ante oraz do ustanowienia systemu wczesnego ostrzegania o niespójnościach polityki w delegaturach UE; zaleca, aby spójność polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju była wykorzystywana systematycznie i skutecznie przez wszystkie właściwe instytucje UE i wszystkie państwa członkowskie, w tym na najwyższym szczeblu politycznym, oraz by była uwzględniana przy opracowywaniu i wdrażaniu wszelkiego rodzaju strategii politycznych UE, aby zagwarantować, że nie wpłyną one negatywnie na osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju; przypomina, że mechanizmy spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju powinny być wdrażane również przez EBI, EBOR, instytucje finansowania rozwoju oraz ich pośredników; podkreśla, że spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju należy włączyć w główny nurt polityki zewnętrznej UE i uwzględnić ją, aby osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju;

13. docenia działania Komisji w zakresie lepszego stanowienia prawa w celu tworzenia długoterminowych zrównoważonych inwestycji promujących zdrowie i dobrobyt ludzi i planety oraz chroniących prawa człowieka; domaga się zapewnienia zgodności europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju z przyszłymi unijnymi przepisami dotyczącymi należytej staranności i odpowiedzialności korporacyjnej oraz przestrzegania przez przedsiębiorstwa

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

standardów w dziedzinie praw człowieka i zmian regulacyjnych, obowiązkowej należytej staranności oraz międzynarodowych zobowiązań dotyczących biznesu i praw człowieka; podkreśla, że europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju musi spełniać najwyższe standardy przejrzystości i rozliczalności; wzywa członków europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju do wzmocnienia należytej staranności w swoich działaniach, zapewnienia konstruktywnych konsultacji z miejscową ludnością w trakcie realizacji projektów, dalszego poszerzania swojej wiedzy fachowej w dziedzinie rozwoju oraz dedykowanych zdolności i zasobów ludzkich w terenie, uwzględniania aspektu płci i ochrony praw człowieka we wszystkich operacjach, wyposażenia się w solidne mechanizmy rozliczalności dla dotkniętych społeczności oraz do ścisłego monitorowania niedociągnięć w ich zaangażowaniu i roli ich pośredników w projektach, które negatywnie wpłynęły na społeczności lokalne w krajach rozwijających się i przekazywania na ten temat informacji;

14. potwierdza, że wszyscy partnerzy wykonawczy i pośrednicy finansowi zaangażowani w projekty związane z gwarancjami UE lub finansowane z budżetu UE muszą w pełni przestrzegać unijnych norm, polityk, zasad i procedur społecznych, środowiskowych i podatkowych oraz związanych z przejrzystością i ze zwalczaniem nadużyć finansowych i korupcji; wzywa Europejski Trybunał Obrachunkowy, by dokładnie nadzorował działania wspierane gwarancjami z budżetu UE i by regularnie składał sprawozdania na ten temat, a także by zajął się wszelkimi stwierdzonymi w jego metodach pracy niedociągnięciami, które uniemożliwiają mu to obecnie; podkreśla znaczenie przeprowadzenia w odpowiednim czasie niezależnej oceny EFZR+ i podejścia „Drużyna Europy”, aby ocenić ich skuteczność, wyniki i wpływ na rozwój;

15. zauważa, że podejście „Drużyna Europy” pojawiło się w reakcji na pandemię COVID-19; uważa, że podejście „Drużyna Europy” powinno odgrywać kluczową rolę w dalszej poprawie współpracy strategicznej i globalnej koordynacji oraz spójności i skuteczności wysiłków na rzecz rozwoju, zwłaszcza na poziomie krajów partnerskich, a także na szczeblu UE i państw członkowskich, w tym na szczeblu władz regionalnych; oczekuje bardziej zdecydowanego ukierunkowania polityki oraz silniejszych mechanizmów komunikacji i eksponowania w odniesieniu do EFZR+/ISWMR – „Globalny wymiar Europy”; ponadto nalega na odpowiednie wdrożenie mechanizmu nadzoru ze strony Parlamentu Europejskiego, aby zapewnić demokratyczną legitymację działań „Drużyny Europy”;

16. wzywa Komisję do przedstawienia zdecydowanego kierunku polityki UE w zakresie polityki rozwoju oraz do koordynowania europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju w sposób, który umożliwiłby dalsze dostosowanie działań unijnych instytucji finansowych zajmujących się rozwojem w ramach nowej otwartej, opartej na współpracy, przejrzystej i sprzyjającej włączeniu społecznemu architektury, aby osiągnąć cele polityki rozwojowej UE, wzmocnić bliskie partnerstwa z regionami i przyczynić się do ich rozwoju;

17. podkreśla, że proces programowania ISWMR – „Globalny wymiar Europy” daje możliwość zwiększenia wykorzystania gwarancji budżetowych UE, w szczególności EFZR+; podkreśla, że przyszła infrastruktura finansowa powinna umożliwiać udział wszystkim zainteresowanym podmiotom finansowania rozwoju, w tym małym i średnim podmiotom oraz pozaunijnym bankom rozwoju i zainteresowanym stronom; wzywa w tym kontekście do zapewnienia solidnych równych szans w zakresie zarządzania EFZR+ i dostępu do zasobów UE; podkreśla znaczenie odpowiednich ram zarządzania ryzykiem, skutecznego zarządzania i nadzoru nad wdrażaniem instrumentów finansowania rozwoju; wzywa Komisję, by skuteczniej wykorzystwała istniejące zasoby w zakresie wiedzy fachowej w dziedzinie bankowości oraz swoje zdolności finansowe i techniczne;

18. z zadowoleniem przyjmuje publikację pierwszego planu działania Komisji w kierunku usprawnienia europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju i sprawozdanie z postępów za rok 2021; przypomina, że ISWMR – „Globalny wymiar Europy” wymaga, aby Komisja przedstawiła Radzie i Parlamentowi Europejskiemu skład, zakres uprawnień i regulamin wewnętrzny grupy ds. oceny technicznej oraz zapewniła bezstronność i brak konfliktu interesów jej członków; wzywa Komisję do wprowadzenia podobnych środków w celu zapewnienia przejrzystości i bezstronności działań grupy ekspertów wysokiego szczebla, która przedstawi Komisji zalecenia dotyczące dalszego przyspieszenia przepływu kapitału prywatnego do krajów o niskich i średnich dochodach;

19. wzywa Komisję do dopilnowania, by europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju dążyła do przywrócenia wielostronnego systemu finansowania rozwoju, aby pomóc położyć kres nierównoważonym praktykom pożyczkowym niektórych krajów działających poza tym systemem nie tylko zagrażającym równym warunkom działania dla UE i innych krajów spełniających wymogi, ale także dramatycznie zwiększającym i tak już wysokie zadłużenie zewnętrzne wielu krajów rozwijających się, które w wyniku pandemii COVID-19 stały się jeszcze bardziej podatne na zagrożenia; podkreśla w tym kontekście, że agresja wojskowa Rosji na Ukrainę jeszcze bardziej pogłębia zadłużenie w wielu krajach rozwijających się; podkreśla, że kraje najsłabiej rozwinięte nie są w stanie osiągnąć celów zrównoważonego rozwoju bez wsparcia finansowego, dlatego zdecydowanie apeluje o zapewnienie środków umorzenia zadłużenia zgodnych ze zobowiązaniami w dziedzinie zrównoważonego rozwoju;

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

20. uważa, że unijna systematyka UE powinna przyczynić się do przekierowania przepływów kapitałowych na zrównoważone inwestycje oraz wprowadzić zrównoważony rozwój do kryteriów, które należy uwzględnić przy zarządzaniu ryzykiem; wzywa Komisję do dalszego rozwijania unijnej systematyki i zachęca instytucji finansowania rozwoju zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich, a także podmiotów prywatnych działających w dziedzinie rozwoju, do dostosowania swojej działalności, w szczególności w krajach rozwijających się, do celów zrównoważonego rozwoju i celów porozumienia paryskiego;

Europejskie i krajowe instytucje finansowe

21. potwierdza szczególną rolę EBI w UE i na świecie – określoną w art. 209 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 36 Instrumentu Sąsiedztwa, Rozwoju i Współpracy Międzynarodowej „Globalny wymiar Europy”; podkreśla ważną rolę EBI w realizacji inwestycji UE i partnerstwie z Komisją we wdrażaniu strategii Global Gateway;

22. uznaje sztandarową rolę EBI w Europejskim Zielonym Ładzie i zrównoważonej niebieskiej gospodarce, a także znaczący wkład EBI w reakcję gospodarczą Unii na pandemię COVID-19; wzywa UE do dalszego maksymalizowania potencjału EBI jako narzędzia służącego zwiększaniu strategicznej autonomii UE oraz wspieraniu jej interesów i priorytetów polityki zewnętrznej w stosunkach z krajami spoza UE; wzywa EBI do poprawy swojej polityki i praktyk oraz przejrzystości swojej działalności, w szczególności poprzez wdrożenie zaleceń sformułowanych przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, aby „podjąć kilka działań w zakresie przejrzystości w celu umożliwienia społeczeństwu łatwiejszego dostrzeżenia potencjalnego wpływu na środowisko projektów finansowanych przez EBI”, jak określono w sprawach 1065/2020/PB, 1251/2020/PB oraz 1252/2020/PB”;

23. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie EBI Global, zdefiniowanego przez EBI jako wyspecjalizowany dział rozwoju w grupie EBI, który działa od 1 stycznia 2022 r.; wzywa EBI, aby wzmocnił swoją obecność w terenie, a jednocześnie wykorzystywał ewentualne synergie z ESDZ, delegaturami UE, EBOR-em i innymi europejskimi instytucjami finansowania rozwoju; zwraca uwagę, że brak informacji o sposobie finansowania EBI Global od samego początku zagraża jego mandatowi, także w świetle zobowiązań tego nowego podmiotu w zakresie celów rozwojowych; w związku z tym apeluje o konkretny i silny mandat w zakresie rozwoju dla nowego EIB Global; oczekuje, że ta nowa struktura i jej rada doradcza, jej cele i przepisy budżetowe, funkcjonowanie organizacyjne i konkretne cele działu, a także mechanizmy koordynacji z innymi instytucjami finansowania rozwoju będą w pełni przejrzyste, w tym poprzez proaktywne publikowanie dokumentów, zapewnienie znaczącej reprezentacji krajów otrzymujących pomoc, regularną wymianę informacji z Parlamentem Europejskim oraz otwarty dialog z zainteresowanymi stronami, w szczególności organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i podmiotami lokalnymi;

24. zachęca EBI do dalszego czynnego angażowania się w planowanie, monitorowanie i oceny na szczeblu krajowym, we współpracy z delegaturami UE oraz przez współfinansowanie z instytucjami finansującymi rozwój; apeluje o większą koordynację między Komisją a ESDZ i delegaturami UE, aby ułatwić dyskusje i współpracę z odpowiednimi podmiotami w terenie w celu określenia projektów, które najlepiej spełniają cele w zakresie skuteczności rozwoju;

25. zachęca EBI oraz EBOR do dalszego zwiększania ich komplementarności i doskonalenia ich modeli biznesowych dzięki inicjatywom zwiększającym wzajemne zaufanie, ponieważ potrzeby są większe niż ich wspólne zasoby; wzywa EBI i EBOR do skoordynowania swoich działań w różnych kierunkach i wyjaśnienia podziału pracy, aby pomóc każdemu bankowi w skupieniu się na swoich podstawowych kompetencjach, unikając w ten sposób powielania i podjęcia cenowego; zauważa, że istnieje potrzeba dostosowania metod i narzędzi pracy EBI oraz EBOR do potrzeb inwestycyjnych w Afryce, w szczególności w celu ułatwienia realizacji inwestycji na dużą skalę przy jednoczesnym utrzymaniu wsparcia UE dla projektów lokalnych na mniejszą skalę; zwraca uwagę, że istotne jest, aby europejskim inwestycjom towarzyszyła widoczna obecność UE i ciągły dialog polityczny; zauważa, że europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju musi maksymalizować korzyści wynikające z różnych uwarunkowań strukturalnych i metod pracy istniejących europejskich banków rozwoju i instytucji finansowych w celu zwiększenia skuteczności wkładu UE w zrównoważony rozwój; oczekuje, że EBI, EBOR oraz inne europejskie instytucje finansowania rozwoju zapewnią i dostarczą dowody w postaci ocen skutków ex ante, że każdy projekt, a w szczególności projekty z zakresu finansowania mieszanego, przyczyniają się do realizacji unijnych celów rozwojowych, w tym celów dotyczących krajów najslabiej rozwiniętych, oraz spełniają międzynarodowe standardy praw człowieka; wzywa Komisję, EBI, EBOR i europejskie instytucje finansowania rozwoju do dopilnowania, by ich zespoły doradcze i zespoły pomocy technicznej były przygotowane do wspierania równości płci i rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

26. wzywa Komisję, państwa członkowskie, EBI, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju oraz inne europejskie banki rozwoju i instytucje finansowe, w tym mniejsze instytucje finansowania rozwoju, do zacieśnienia współpracy, zwłaszcza w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy” i jego celów, a także w ramach globalnej realizacji celów Agendy 2030, oraz do zachęcania ich do łączenia zasobów i finansowania oraz do poprawy koordynacji i komunikacji w ramach wspólnych projektów poprzez wykorzystanie ich odpowiedniej wiedzy fachowej w dziedzinie finansów; wzywa Komisję do odgrywania większej roli w zapewnianiu pomocy technicznej dla projektów oraz we wspieraniu instytucji finansowania rozwoju i innych podmiotów działających na rzecz rozwoju w zakresie koordynacji; wzywa do inkluzywnego traktowania mniejszych instytucji finansowania rozwoju z państw członkowskich w dostępie do środków w ramach europejskiej architektury finansowania rozwoju;

27. podkreśla znaczenie skuteczniejszego wykorzystania synergii i lepszej harmonizacji inicjatyw finansowych EBOR, EBI i innych instytucji finansowania rozwoju ukierunkowanych na kraje objęte europejską polityką sąsiedztwa, ze szczególnym uwzględnieniem krajów kandydujących do UE; przypomina, w kontekście trwającej wojny w Ukrainie, że europejskie finansowanie w krajach sąsiadujących i kandydujących jest niezbędnym elementem reform koniecznych do spełnienia kryteriów przystąpienia, zgodnie z interesami polityki zagranicznej UE;

28. wzywa EBI do ściślejszej współpracy z Afrykańskim Bankiem Rozwoju oraz do oceny korzyści płynących z ustanowienia wspólnej jednostki zależnej po wdrożeniu trwającego planu w zakresie partnerstwa EBI i Afrykańskiego Banku Rozwoju; zwraca się do EBI o poinformowanie Parlamentu o kolejnych podjętych krokach; podkreśla potrzebę finansowania długoterminowych inwestycji wspierających zrównoważony rozwój i rozwijania dalszych możliwości zrównoważonego rozwoju dla kontynentu afrykańskiego; zachęca do tworzenia centrów projektów i doradztwa, obsługiwanych wspólnie przez EBI i Afrykański Bank Rozwoju, w celu stworzenia skutecznych punktów kontaktowych w zakresie doradztwa i inicjowania projektów dla podmiotów lokalnych oraz lepszego zaspokajania potrzeb rozwojowych w terenie, a także poprawy lokalnej odpowiedzialności za wspólne projekty rozwojowe; wzywa w związku z tym do wspierania rozwoju lokalnego sektora prywatnego w Afryce, w szczególności dzięki zapewnieniu większych funduszy dla afrykańskich mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw;

29. podkreśla w związku z tym, że ogólnie rzecz biorąc do osiągnięcia trwałego wpływu na rozwój potrzebne są lokalne zaangażowanie oraz podejście oparte na współpracy i włączeniu społecznym, a także solidne ramy regularnych konsultacji lokalnych z zainteresowanymi stronami i beneficjentami; zwraca się do Komisji, by oceniła, jak można jeszcze bardziej ulepszyć ramy regularnych konsultacji lokalnych z zainteresowanymi stronami i beneficjentami;

30. wzywa instytucje finansujące rozwój w państwach członkowskich, aby rozszerzały włączenie społeczne pod względem finansowym w celu wspierania dostępu do zrównoważonego finansowania dla osób najbardziej potrzebujących, w tym kobiet, ponieważ przyczynia się to do wzmocnienia ich pozycji ekonomicznej; w tym kontekście apeluje o to, by europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju przyczyniła się do pełnego wdrożenia trzeciego planu działania UE w sprawie równości płci; przypomina o celu zakładającym co najmniej 85 % działań, których jednym z głównych lub istotnych założeń jest równouprawnienie płci, przy czym dla co najmniej 5 % tych działań głównym założeniem powinno być równouprawnienie płci oraz prawa kobiet i dziewcząt i wzmocnienie ich pozycji; wzywa do zarządzania obowiązkowego gromadzenia podczas wszystkich operacji europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju danych z podziałem na płeć oraz do załączania oceny ex ante i ex post wpływu na płeć;

31. zachęca wszystkie banki i instytucje rozwoju do podejmowania trwałych zobowiązań i odważnych inwestycji zgodnych z celami polityki rozwoju, w szczególności dotyczącymi zmniejszania nierówności i eliminacji ubóstwa, zamiast kierować się względami zwrotu z inwestycji; przyznaje zatem, jak ważne jest zachęcanie do bardziej ryzykownych inwestycji w trudniejszych z perspektywy rozwoju warunkach, jak na przykład w krajach niestabilnych lub dotkniętych konfliktami, oraz w sektorach, którym nie poświęca się wystarczającej uwagi, takich jak klimat, różnorodność biologiczna, edukacja i sektor zdrowia; podkreśla jednocześnie, że trzeba ograniczyć do minimum wszelkie powiązane zagrożenia dla budżetu UE, takie jak zwiększone zapotrzebowanie na gwarancje budżetowe UE, a także chronić wysoki rating kredytowy EBI; zachęca instytucje finansowania rozwoju do podejmowania większego ryzyka w ich programach inwestycyjnych za pośrednictwem EFZR+, aby dotrzeć również do najbardziej niestabilnych gospodarek; w związku z tym wzywa Komisję, aby odgrywała większą rolę w zapewnianiu wymiernych i dodatkowych skutków dla rozwoju bez zakłócania rynku lokalnego lub nieuczciwej konkurencji z lokalnymi podmiotami gospodarczymi, a także w przyczynianiu się do rozwoju strony podaźowej projektów przez wspieranie przygotowania projektów i pomoc dla instytucji finansowania rozwoju w ich koordynacji, przy jednoczesnym zapewnieniu integracji mniejszych instytucji finansowania rozwoju;

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

32. uznaje znaczenie i potencjał banków rozwoju z państw członkowskich w europejskiej infrastrukturze finansowej na rzecz rozwoju; jest jednak zaniepokojony rolą pośredników współpracujących z instytucjami finansowania rozwoju, w szczególności w odniesieniu do zgłaszanych naruszeń praw człowieka; podkreśla ważną rolę, jaką rozwój lokalnego sektora prywatnego w Afryce Subsaharyjskiej może odegrać we wspieraniu krajów partnerskich przy wkraczaniu na drogę zrównoważonego rozwoju;

33. wzywa Komisję do corocznego składania sprawozdań z inicjatyw „Drużyny Europy” opartych na wskaźnikach ilościowych i jakościowych w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, oceniających zmobilizowane zasoby, planowanie rozwoju oraz wpływ, harmonizację i stosowanie norm UE, perspektywę integracji w ramach UE oraz zaangażowanie państw członkowskich; nalega, aby takie sprawozdania były przekazywane Parlamentowi i podawane do wiadomości publicznej; podkreśla, że Parlament ma do odegrania kluczową rolę w kontrolowaniu celów politycznych i oczekiwanych rezultatów inicjatyw „Drużyny Europy” zarówno na poziomie ogólnym, jak i projektowym i zapewnianiu, aby inicjatywy te działały równoległe z istniejącymi mechanizmami i uzupełniały wieloletnie programy indykatywne;

34. przypomina, że instytucjonalna kontrola i nadzór nad finansowaniem UE sprzyjają demokratycznej debacie i przyczyniają się do zwiększenia wiarygodności i przejrzystości działań UE; podkreśla w tym kontekście ważną rolę Parlamentu i jego rolę nadzorczą w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy”; apeluje o przyjęcie zobowiązań zapewniających odpowiednią widoczność wdrażania europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju; wzywa Komisję, by we właściwym czasie podjęła odpowiednie działania w przypadkach niewykonania tych zobowiązań; wzywa Europejski Trybunał Obrachunkowy do regularnego sporządzania sprawozdań z wdrażania europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, które będą upubliczniane i będą skutkować wydawaniem zaleceń politycznych, w tym dotyczących działań, które należy podjąć w celu wprowadzenia ulepszeń; żałuje, że opinia publiczna nie jest informowana o roli UE we wspieraniu społeczności lokalnych i zachęca do lepszej komunikacji ze społeczeństwem;

35. apeluje do Komisji i instytucji europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, by promowały przejrzystość w ich procedurach udzielenia zamówień; przypomina, że przedsiębiorstwa z UE powinny mieć możliwość konkurowania na równych warunkach z przedsiębiorstwami mającymi siedzibę w państwach trzecich;

36. podkreśla, że terminowe uzyskiwanie odpowiednich, spójnych i porównywalnych informacji ma zasadnicze znaczenie dla pomiaru postępu i rzeczywistych wyników oraz dla stwierdzenia, czy finansowanie rozwoju przez UE było skuteczne i uzupełniało inne źródła finansowania; ubolewa nad brakiem jednolitych ram sprawozdawczości i pomiaru wyników dla EFZR+, zawierających porównywalne wskaźniki; zachęca Komisję do opracowania takich ram, by umożliwić zharmonizowane zarządzanie wynikami; zachęca Komisję, by regularnie informowała Parlament o treści i wdrażaniu tych ram;

37. oczekuje na specjalne sprawozdanie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na temat programowania pomocy rozwojowej, w którym Trybunał oceni, czy unijna pomoc rozwojowa na lata 2021–2027 została przyznana zgodnie z dobrze zdefiniowaną strategią; podkreśla, jak ważna jest ocena komplementarności finansowania mieszanego w celu określenia skuteczności tych instrumentów w osiąganiu wyników rozwojowych i opartych na wartościach celów politycznych UE; zachęca Europejski Trybunał Obrachunkowy, by rozważył przeprowadzenie takiej oceny;

Finansowanie rozwoju

38. nalega, by państwa członkowskie wywiązywały się ze swoich zobowiązań do przeznaczania 0,7 % dochodu narodowego brutto (DNB) na oficjalną pomoc rozwojową; jest zaniepokojony faktem, że w 2020 r. oficjalna pomoc rozwojowa ze strony gospodarek rozwiniętych wynosiła średnio zaledwie 0,32 % ich DNB – mniej niż połowa zobowiązania wynoszącego 0,7 %, które zostało zrealizowane tylko przez cztery państwa członkowskie; podkreśla, że wpływ rosyjskiej agresji wojskowej na Ukrainę na wydatki rządowe na całym świecie będzie wywierał dalszą presję na budżety pomocowe, które już teraz są niskie; zauważa, że państwa członkowskie, które przystąpiły do UE po 2002 r., zobowiązały się dążyć do zwiększenia udziału oficjalnej pomocy rozwojowej w dochodzie narodowym brutto (ODA/DNB) do 0,33 %; z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe starania tych i innych państw członkowskich na rzecz stopniowego zwiększania wydatków na oficjalną pomoc rozwojową; zachęca je do kontynuowania działań w tym względzie; podkreśla istotną rolę oficjalnej pomocy rozwojowej jako katalizatora zmian i dźwigni umożliwiającej mobilizację innych zasobów; uważa, że UE powinna dołożyć starań, aby zachować pozycję światowego lidera w zakresie przekazywania oficjalnej pomocy rozwojowej; przypomina, że co najmniej 93 % wydatków w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy” musi spełniać kryteria oficjalnej pomocy rozwojowej;

39. podkreśla, że zobowiązanie UE do mobilizacji zasobów na działania w dziedzinie klimatu oraz rola EBI i innych członków europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju w osiąganiu postępów w tej dziedzinie mają duże znaczenie; odnotowuje zobowiązanie się Rady do ukierunkowania EFAD na realizację Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, celów zrównoważonego rozwoju i porozumienia paryskiego, aby ograniczyć globalne ocieplenie do 1,5 °C;

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

przypomina o globalnym celu ISWMR – „Globalny wymiar Europy” zakładającym 30 % wydatków na działania związane z klimatem i o przewidzianym w wieloletnich ramach finansowych celu przeznaczania 7,5 % PKB na różnorodność biologiczną do 2024 r.; wyraża ubolewanie, że Komisja nie przedstawiła w swoim planie działania bardziej konkretnych zobowiązań dotyczących celów polityki klimatycznej, i oczekuje, że zostanie to naprawione w najbliższym dokumencie programowym; wzywa do zakazania wszelkich operacji finansujących sektory, które przyczyniają się do kryzysu klimatycznego, zwłaszcza tych finansujących przemysł paliw kopalnych; uznaje, że europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju powinna mieć charakter integracyjny dla wszystkich regionów i krajów partnerskich, przyznając jednocześnie, że znaczna część inwestycji jest kierowana na Bałkany Zachodnie oraz do wschodniego i południowego sąsiedztwa;

40. uznaje rolę lokalnych mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, spółdzielni, integracyjnych modeli biznesowych i instytutów badawczych jako siły napędowej wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i lokalnych innowacji, które przyczynią się z kolei do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla potrzebę uproszczenia dostępu do finansowania, wzmocnienia integracji, wspierania mniejszych podmiotów, w tym przez poprawę dostępności odpowiednich publicznie dostępnych danych; podkreśla, że w związku z tym lokalne MSP muszą mieć łatwy dostęp do usług finansowych w ramach europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju; zauważa, że polityka UE musi zachęcać do współpracy firmy i przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP, aby odgrywały aktywną rolę w inicjatywach przyczyniających się do zrównoważonego rozwoju w krajach rozwijających się;

41. wzywa Komisję do ustanowienia powiązania między działaniami służącymi zmniejszeniu ryzyka finansowego ewentualnych inwestycji a wsparciem finansowym na zapewnienie dostępu do edukacji i szkolenia zawodowego, w szczególności na stworzenie odpowiedniej infrastruktury i szkoleń dla nauczycieli, w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, aby osiągnąć cel zrównoważonego rozwoju nr 4;

42. zwraca uwagę na szczególne znaczenie inwestycji UE w dziedzinie zrównoważonego rolnictwa, w tym praktyk agroekologicznych, w przypadku których brakuje inwestycji prywatnych i publicznych; podkreśla, że lokalni rolnicy, małe gospodarstwa rolne i rodzinne gospodarstwa rolne muszą mieć dostęp do usług finansowych, w szczególności do mikrofinansowania;

43. zauważa, że brak dostępu do rynku ze względu na problemy z połączeniami jest jedną z głównych przeszkód w zapewnieniu bezpieczeństwa żywnościowego w wielu regionach Afryki; uważa, że inwestycje UE w tym zakresie mogą mieć silny wpływ;

44. przyjmuje do wiadomości dwufilarowe rozwiązanie służące rozwiązywaniu problemów podatkowych wynikających z cyfryzacji i globalizacji gospodarki, uzgodnione przez członków integracyjnych ram OECD/G-20 dotyczących erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zapewnienia skutecznego stosowania uzgodnionej globalnej minimalnej stawki podatku od osób prawnych w wysokości 15 % dla przedsiębiorstw wielonarodowych; podkreśla, że według szacunków ten minimalny podatek ma przynieść rocznie około 150 mld USD dodatkowych światowych dochodów podatkowych;

45. wzywa Komisję do promowania współpracy międzynarodowej w sprawach podatkowych w celu zwalczania uchylania się od opodatkowania, nielegalnych przepływów finansowych i korupcji, aby wspierać celowe i zrównoważone finansowanie rozwoju, które przyczynia się do ograniczania nierówności i ubóstwa;

o

o o

46. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju oraz ONZ. UZASADNIENIE